

PRAKSISOVERSIGT · MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over vandløb – vedligeholdelse og regulering

Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis om sondringen mellem vedligeholdelse og regulering, regulativer, klassificering og dræning

Version 2 · Opdateret 7. sep. 2026 · 62 afgørelser · 2017-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Vandløbsretten er i praksis et nævnsområde: næsten alle tvister om grødeskæring, oprensning, regulativer, rørlægning, dræn og afvanding ender som klagesager hos Miljø- og Fødevareklagenævnet (tidligere Natur- og Miljøklagenævnet), hvis afgørelser er endelige i administrativ forstand. Denne oversigt kortlægger nævnets praksis om den centrale sondring mellem lovlig VEDLIGEHOLDELSE efter [vandløbsloven § 27](#) og godkendelsespligtig REGULERING efter [§ 17](#), om kommunens regulativer efter [§ 12](#), om klassificering og nedklassificering af vandløb, og om dræning, rørlægning, restaurering og afvanding. Praksis er domineret af to gennemgående mønstre: Miljø- og Fødevareklagenævnet prøver kommunens FAGLIGE skøn tilbageholdende, men den RETLIGE ramme – hjemmel, regulativets lovlighed, dokumentation og sagsoplysning – prøves intensivt og fører hyppigt til ophævelse og hjemvisning. Nævnets linje er blevet bekræftet af domstolene, senest i sagen om afgravning af en privat vandløbsstrækning i Thisted Kommune, der endte i Højesteret i 2021.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Vedligeholdelse efter vandløbsloven § 27 må alene fastholde vandløbets fastlagte skikkelse eller vandføringsevne – ikke forbedre den; enhver uddybning af bunden eller afgravning af brinker er regulering, der kræver tilladelse efter § 17.
- 02** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver en AKTIV FYSISK HANDLING, før der foreligger en regulering: en ren administrativ fastlæggelse af allerede eksisterende dimensioner, og naturlig erosion eller aflejring over tid, kan ikke lovliggøres eller reguleres efter § 17.
- 03** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser regulativer, der alene fastsætter et tværsnitsareal (arealkoteprincippet), fordi et sådant krav hverken beskriver vandløbets skikkelse eller dets vandføringsevne, jf. § 12, stk. 1, nr. 1.
- 04** Har der ikke tidligere været fastsat lovlige krav til skikkelse eller vandføringsevne, skal et nyt regulativ tage udgangspunkt i vandløbets FAKTISKE tilstand – videreførelse af historiske dimensioner uden ny opmåling er en væsentlig retlig mangel.

- 05** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver, at kommunen dokumenterer og begrundes de tekniske forudsætninger for vandføringsevnen, herunder det anvendte manningtal, og at afvigelser fra faglige anbefalinger begrundes konkret.
- 06** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver, at konsekvenserne af ændret grødeskæring er belyst i regulativforslagets redegørelse PÅ VEDTAGELSESTIDSPUNKTET; en mulighed for senere at måle vandstanden reparerer ikke manglen.
- 07** I vedligeholdelsessager har kommunen bevisbyrden: nævnet ændrer afgørelsen til, at kommunen ikke har dokumenteret regulativmæssig vedligeholdelse, når antal grødeskæringer, terminer, strømrønde bredde eller kontrolberegninger ikke kan dokumenteres – fotos er ikke tilstrækkelig dokumentation.
- 08** Nedklassificering efter § 10 forudsætter, at vandløbet primært tjener private formål; nævnet accepterer kommunale kriteriekataloger, men kræver en konkret, individuel vurdering af det enkelte vandløb, så forbuddet mod skøn under regel ikke tilsidesættes.
- 09** Ved nedklassificering skal vandløbet på virkningsdatoen være vedligeholdt i overensstemmelse med regulativet; er det tilfældet, kan bredejerne ikke stille yderligere krav – heller ikke med henvisning til rørets alder, dybde eller tilgængelighed.
- 10** Beplantning nær rørlagte vandløb er ulovlig efter § 6, stk. 3, allerede når der er FARE for beskadigelse eller tilstopning; nævnet kræver en konkret, begrundet farevurdering af træart, afstand, rørtype, jordbund og grundvandstand.
- 11** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser klager over erstatning, udgiftsfordeling og andre økonomiske spørgsmål, jf. § 80, stk. 1, og henviser dem til taksationsmyndighederne.
- 12** Klage over en vandløbsafgørelse har som udgangspunkt opsættende virkning efter § 82, stk. 6, og kommunen må ikke udstede nye påbud eller lade projektet udføre, før nævnet har truffet afgørelse.
- 13** Miljø- og Fødevareklagenævnet kan begrænse prøvelsen til de påklagede og de væsentligste forhold efter § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, men inddrager af egen drift hjemmelsspørgsmål, EU-ret og grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Retsgrundlaget: afvanding og miljømål som vandløbslovens dobbelte formål

§ 1

Vandløbsloven bygger på en afvejning, der er indskrevet allerede i formålsbestemmelsen. Efter [vandløbsloven § 1, stk. 1](#) tilstræbes det "at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand", mens [§ 1, stk. 2](#) bestemmer, at foranstaltninger efter loven skal ske "under hensyntagen til de miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, som fastsættes i henhold til anden lovgivning".

De centrale bestemmelser i nævnets praksis er:

Bestemmelse	Indhold
-------------	---------

§ 8 og § 10	Vandløb inddeles i offentlige og private; vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om, at et vandløb udgår af den hidtidige klasse
§ 12, stk. 1	Regulativ for offentlige vandløb med bestemmelser om skikkelse eller vandføringsevne, vedligeholdelse, sejlads, restaurering og bræmmer
§ 16	Regulering = ændring af vandløbets skikkelse, herunder forløb, bredde, bundkote og skråningsanlæg
§ 17	"Vandløb må kun reguleres efter vandløbsmyndighedens bestemmelse"
§ 27, stk. 1	Vandløb skal vedligeholdes, så skikkelse eller vandføringsevne ikke ændres
§ 31, stk. 1 og § 35, stk. 1	Vedligeholdelse af offentlige vandløb påhviler vandløbsmyndigheden, af private vandløb bredejerne
§ 54	Påbud om genoprettelse af den tidligere tilstand og om manglende vedligeholdelsesarbejder

Forarbejderne til den oprindelige lov om vandløb fra 1982 forklarer, hvorfor loven opererer med et VALG mellem skikkelse og vandføringsevne. Om § 27 hedder det i bemærkningerne:

Benyttelsen til afledning af vand kan sikres ved gennem vedligeholdelse at sørge for, at vandløbet har en bestemt skikkelse eller en bestemt vandføringsevne, d.v.s. at en given vandføring skal kunne afledes, uden at vandstanden stiger over et bestemt niveau. [...] Sidstnævnte metode vil med fordel kunne anvendes i vandløb, hvor der ønskes en høj vandløbskvalitet, og dermed bl. a. en varierende bredde og dybde.

Og videre – dette er kernen i hele sondringen mellem § 27 og § 17:

Dette indebærer, at indgreb der ændrer væsentligt på forholdene er at betragte som en regulering, der ikke kan gennemføres, medmindre der meddeles tilladelse efter reglerne i kap. 6.

Den samme forståelse blev udmøntet administrativt allerede i Miljøstyrelsens cirkulære af 23. maj 1985 til kommunalbestyrelser og amtsråd, hvor det om regulativer og vedligeholdelse hedder, at vandløbsmyndighederne "som led i vedligeholdelsen er forpligtet til at sikre den fastlagte skikkelse eller vandføringsevne, men ikke er berettiget til at forbedre den, idet et sådant indgreb er en regulering" ([cirkulæret pkt. 7.2](#)). Samme sted står den sætning, som nævnets nyere regulativpraksis hviler direkte på: "Ved fastlæggelsen af vandløbets fysiske tilstand bør der tages udgangspunkt i vandløbets faktiske tilstand."

Detailreglerne findes i tre bekendtgørelser, der bruges som fortolkningsramme i næsten alle nævnsafgørelser: [bekendtgørelse om regulativer for offentlige vandløb](#), [bekendtgørelse om vandløbsregulering og -restaurering m.v.](#) og [bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb](#). Særligt [reguleringsbekendtgørelsens § 18](#) er central: vandløbsmyndigheden skal ved sin afgørelse "tage hensyn til samtlige afvandingsinteresser ved vandløbet samt sikre, at projektet er foreneligt med hensynet til den miljømæssige målsætning".

Ved "Grøn Vækst"-ændringen i 2011 blev der indsat en undtagelse i § 27, stk. 1, så vedligeholdelsen kan ophøre eller reduceres i indsatsvandløb. Adgangen findes i dag i [§ 12, stk. 4](#) for offentlige vandløb og i [§ 36 a](#) for private vandløb, hvor kommunen først kan træffe afgørelse efter godkendelse fra de statslige myndigheder.

Endelig bør praktikerne være opmærksom på, at vandløbsloven senest er konsolideret i 2019, og at der siden er vedtaget ændringer, som endnu ikke er indarbejdet i lovbekendtgørelsen. Mest relevant er ændringen af 3. marts 2026, hvorefter afgørelser efter [§ 47](#) i sager om fangst, transport eller lagring af CO₂ på land kun kan påklages for

så vidt angår retlige spørgsmål, og hvorefter sådanne klager ikke har opsættende virkning. Ændringerne trådte i kraft 4. marts 2026.

LOV

Vandløbsloven § 1, stk. 1, 2

Vandløbsloven § 8

Vandløbsloven § 10

Vandløbsloven § 12, stk. 1, 4

Vandløbsloven § 16

Vandløbsloven § 17

Vandløbsloven § 27, stk. 1

Vandløbsloven § 31, stk. 1

Vandløbsloven § 35, stk. 1

Vandløbsloven § 36a

Vandløbsloven § 54

Grænsen mellem vedligeholdelse (§ 27) og regulering (§ 17) – § 2 nævnets kernesondring

Det retlige omdrejningspunkt i langt de fleste vandløbssager er, om et konkret gravearbejde er lovlig vedligeholdelse eller en tilladelseskrævende regulering. Miljø- og Fødevareklagenævnet arbejder med en fast afgrænsning, som er gengivet ordret i den sag om en 651 meter lang privat vandløbsstrækning i Thisted Kommune, der endte hos Højesteret den 19. maj 2021, [BS 6-678/2016](#):

Vedligeholdelsesforanstaltninger omfatter for åbne vandløbs vedkommende at skære grøde, opgravning af aflejret materiale, samt slåning af vandløbets skråninger. I forhold til oprensning kan der i forbindelse med vedligeholdelse alene oprenses aflejlrede materialer. Der kan således ikke foretages en egentlig uddybning af vandløbsbund eller afgravning af et vandløbs brinker.

I sagen viste opmålinger fra Orbicon en sænkning af vandløbsbunden med 15-40 cm og en udvidelse af tværprofilen på flere stationer, og fotomateriale viste skarpt afskårne, vegetationsløse brinker og store mængder opgravet gydegrus og sten lagret på land. Nævnets afgørelse om, at der forelå en ulovlig regulering, blev opretholdt.

Nævnets praksis viser fire tilbagevendende typetilfælde:

- **Opgravning af et dræn og erstatning med åben grøft.** I [20/08904](#) fandt nævnet, at lodsejeren havde ændret vandløbets skikkelse "ved at grave drænet op på mindst én strækning i nærheden af skellet mellem de to ejendomme, således at drænet på denne strækning er erstattet med en grøft". At kommunen forudsatte løbende oprensning af grøften, kunne ikke ændre på, at der var tale om en regulering.
- **Rørlægning af en åben grøft.** I [19/08958](#) blev en otte meter lang rørlægning, anlagt uden tilladelse for at skabe overkørsel mellem to marker, anset for en ulovlig regulering, og kommunens påbud om genåbning blev opretholdt. Nævnet fandt heller ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at forholdet ikke var af ganske underordnet betydning.
- **Brinksikring og anlæg i vandløbet.** I [23/06933](#) om Vegen Å fastslog nævnet, at en stenlagt brinksikring og en fastmonteret trappe udgjorde regulering efter § 16, da de ændrer vandløbets skikkelse. Nævnet tiltrådte kommunens vurdering af, at "en tilføjelse af sten i sagens natur vil indsnævre vandløbet, hvilket kan have afvandingsmæssige konsekvenser". Æstetiske hensyn tillægges ingen vægt, og lighedsprincippet blev ikke anset for tilsidesat af, at ældre nabo-anlæg fik lov at blive stående.
- **Genetablering af nedbrudte anlæg.** I [22/05698](#) afviste nævnet, at kommunen skulle genopføre forfaldne faskiner inden en nedklassificering – ikke blot fordi de hverken var beskrevet i regulativ eller anlægsakter, men også fordi en genopførelse i sig selv ville udgøre en regulering, der kræver tilladelse efter § 17.

Hvis kommunen ikke selv tager entydigt stilling til, om der er tale om vedligeholdelse eller regulering, er afgørelsen ugyldig. Det er kernen i [NMK-43-00619](#), hvor Thisted Kommune havde hjemlet et påbud om drænrenovering i BÅDE vedligeholdelsesbestemmelserne (§ 27, stk. 1, § 35, stk. 1, § 54, stk. 1) og reguleringsbestemmelserne (§ 16 og § 17). Nævnet ophævede afgørelsen som lidende af væsentlige retlige mangler og påpegede, at skulle drænet placeres i en anden dybde og beliggenhed end før renoveringen, ville der være tale om en regulering.

LOV	Vandløbsloven § 16	Vandløbsloven § 17	Vandløbsloven § 27, stk. 1
	Vandløbsloven § 35, stk. 1	Vandløbsloven § 54, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelsesret og ulovlig regulering af vandløb 19.05.2021 Miljø- og Fødevareklagenævnet · Nedklassificering af Sperring Sø Kanal: Klage over Thisted Kommunes beslutning om overdragelse af vedligeholdelsespligt 14.11.2025 Miljø- og Fødevareklagenævnet · Påbud om fjernelse af ulovlig brinksikring, trappe, bæk og plankeværk ved Vegen Å 15.09.2025 Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om drænforhold i Varde Kommune ophæves og hjemvises 25.02.2025 Miljø- og Fødevareklagenævnet · Klage over påbud om genåbning af vandløb i Jammerbugt Kommune 05.02.2020 Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om renovering af drænledning og brønd 06.12.2017		

§ 3 Kravet om en aktiv handling – hvad der IKKE er regulering

En markant og relativt ny linje i Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis er, at regulering forudsætter en **AKTIV FYSISK HANDLING**. Det betyder omvendt, at hverken naturlig erosion, naturlig tilsanding eller en ren administrativ fastlæggelse af eksisterende mål kan behandles som en regulering efter § 17.

Ledende er [23/11713](#) om et omløbsstryg i Vester Nebel Å. Kolding Kommune havde opmålt omløbet i januar 2023 og fastsat de opmålte dimensioner som vandløbets skikkelse med hjemmel i § 17 og § 62 – uden at grave eller ændre noget fysisk. Nævnet ophævede afgørelsen:

Det er på baggrund af ordlyden af vandløbslovens § 17, og forarbejderne hertil, nævnets opfattelse, at en regulering efter vandløbslovens § 17, som udgangspunkt kræver en aktiv handling og dermed en ændring af vandløbet. Efter nævnets vurdering, har kommunen imidlertid ikke foretaget en fysisk ændring af omløbets skikkelse, men alene fastlagt de dimensioner kommunen har opmålt i januar 2023, som vandløbets skikkelse.

Kolding Kommune bad om genoptagelse med henvisning til, at et omløbsstryg var etableret aktivt i 1992, og at den efterfølgende naturlige udvikling måtte kræve lovliggørelse. Nævnet afslog i [26/00232](#) og fastholdt linjen med tre selvstændige argumenter: (1) den naturlige udvikling af omløbsstryget skal ikke retligt lovliggøres med en reguleringsstilladelse, (2) muligheden for at kræve fysisk lovliggørelse kan bortfalde, når der er gået længere tid, hvor nævnet lægger vægt på de forløbne år, indrettelseshensyn og om myndigheden kan bebrejdes at have reageret for sent – med henvisning til Vestre Landsrets dom af 20. april 2023 (MAD 2023.283), og (3) når en strækning aldrig har været omfattet af et regulativ, er det efter nævnets praksis naturligt ved udarbejdelse af et nyt regulativ at tage udgangspunkt i vandløbets faktiske skikkelse, uden at det udløser en separat regulerings sag.

Samme grænsedragning bruges nedad mod bagatelgrænsen. I [24/04560](#) havde en nabo klaget over render på en grubbet mark. Herning Kommune besigtigede og konstaterede, at renderne reelt var midlertidige hjulspor

opstået ved maskinarbejde i vådt vejr, og nævnet stadfæstede, at der hverken forelå en tilladelseskævende regulering eller en ulovlig ændring af vandafløbet.

Endelig kan reguleringsreglerne ikke bruges som genvej til at ændre et regulativ. I [21/09226](#) havde Slagelse Kommune ved en tilladelse efter § 17 sløjfet en stenkastning og en hofde ved Tude Ås munding og samtidig ladet regulativets vedligeholdelsesbestemmelse udgå. Nævnet ophævede:

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at denne ændring af regulativet ikke kan gennemføres efter vandløbslovens § 17. Nævnet har lagt vægt på, at det hverken følger af ordlyden af eller forarbejderne til vandløbslovens § 16 eller § 17, at vandløbsmyndigheden med hjemmel heri kan ændre bestemmelserne i et regulativ.

Ændringen skulle i stedet have været behandlet efter [§ 12, stk. 1, nr. 1-2](#) og [regulativbekendtgørelsens § 8](#), hvorefter reglerne om vedtagelse af regulativer også gælder for ændringer i og tillæg til vedtagne regulativer.

LOV	Vandløbsloven § 12, stk. 1	Vandløbsloven § 16	Vandløbsloven § 17	Vandløbsloven § 62
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår genoptagelse af sag om lovliggørelse af omløbsstryg i Vester Nebel Å ved Elkærholm			25.03.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om vandafstrømning fra render opstået ved grubning på nabomark			16.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af Kolding Kommunes godkendelse af dimensioner i omløbsstryget ved Vester Nebel Å			27.11.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om sløjfning af stenkastning og hofde ved Tude Å			15.12.2023

§ 4 Regulativet som retsgrundlag: skikkelse, vandføringsevne og manningstal

Regulativet er retsgrundlaget for administrationen af det enkelte offentlige vandløb, og dets krav er bindende for vandløbsmyndigheden selv. Det er derfor på regulativkontrollen, at Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse er mest intensiv – og hvor ophævelsesprocenten er højest.

Arealkoteprincippet er ulovligt. Efter [§ 12, stk. 1, nr. 1](#) skal regulativet fastsætte bestemmelser om vandløbets skikkelse ELLER vandføringsevne. I [20/08928](#) om Nivå fandt nævnet, at 1999-regulativet var i strid med bestemmelsen, fordi det alene fastsatte et krav til vandløbets tværsnitsareal, hvilket hverken definerer en fast skikkelse eller den præcise vandføringsevne. Konsekvensen var, at Fredensborg Kommune ikke kunne dokumentere at have opfyldt sin vedligeholdelsespligt, og nævnet ændrede afgørelsen og henstillede, at regulativet blev bragt i overensstemmelse med loven. Nævnet præciserede samtidig, at de konstaterede oversvømmelser ikke i sig selv var i strid med [§ 1](#), som er en formålsbestemmelse.

Nye regulativer skal bygge på vandløbets faktiske tilstand. Er der ikke tidligere fastsat lovlige krav til skikkelse eller vandføringsevne, skal kommunen tage udgangspunkt i den faktiske tilstand. I [23/07167](#) om Vorgod Å formulerede nævnet princippet sådan:

Såfremt der ikke tidligere har været fastsat krav til et vandløbs skikkelse eller vandføringsevne, skal vandløbsmyndigheden, ved udarbejdelse af regulativet og hermed ved fastlæggelsen af vandløbets fysiske tilstand, tage udgangspunkt i vandløbets faktiske tilstand.

Ringkøbing-Skjern Kommune havde kombineret en bundbredde overtaget fra 1991-regulativets strømrøndebredde med en bundkote fra en 2018-opmåling – uden konkrete fysiske undersøgelser. Det gav ikke et retvisende billede af den faktiske tilstand, og afgørelsen led af en væsentlig retlig mangel.

Samme fejl gik igen i [24-10681](#), hvor Ringsted Kommune videreførte dimensionerne fra et 1996-regulativ, der byggede på arealkoteprincippet:

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at den teoretiske skikkelses dimensioner er videreført fra 1996-regulativet, og at kommunen efter nævnets opfattelse ikke har dokumenteret, at de i 1996-regulativet beskrevne dimensioner afspejler den faktiske vandføring i vandløbet, som den fremgår af 2017-opmålingen.

Vandspejlsberegningerne viste, at de videreførte dimensioner ved medianmaksimumafstrømning gav et vandspejl op mod 20 cm højere end den faktiske opmåling – dvs. en lavere vandføringsevne end den reelle.

De tekniske forudsætninger skal dokumenteres – herunder manningtallet. I [24/03563](#), [24/03574](#) om Skovåen havde Aalborg Kommune anvendt et manningtal på 25, mens DCE-rapport nr. 49 anbefalede 16-24 og klagerens opmålinger pegede på 13-17. Nævnet ophævede både regulativet og den tilknyttede naturdispensation:

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer i forlængelse heraf, at det er en forudsætning ved fastsættelsen af et vandløbs vandføringsevne, at vandløbsmyndigheden i tilstrækkelig grad redegør for de foretagne beregninger og de indgåede data, herunder for det anvendte manningtal.

I Ringsted-sagen tilføjede nævnet vejledende, at også manningtallet skal fastlægges med udgangspunkt i vandløbets faktiske tilstand og være begrundet i de konkrete fysiske forhold; et helt teoretisk manningtal er ikke tilstrækkeligt. Samme henstilling om nye opmålinger, dokumenteret manningtal og vandspejlsberegninger for flere scenarier gav nævnet i Vorgod Å-sagen.

Konsekvenserne af ændret grødeskæring skal belyses ved vedtagelsen. Efter [regulativbekendtgørelsens § 2](#) skal kommunen udarbejde en redegørelse for grundlaget for og konsekvenserne af forslaget. I Ringsted-sagen blev strømrøndebredderne reduceret med 22-33 %, samtidig med at kun 50 % af grøden skulle bortskæres mod tidligere 90-100 %. Nævnet fandt, at konsekvenserne ikke var oplyst, og at kommunens henvisning til, at vandstandsloggere fremadrettet ville muliggøre en sammenligning, ikke kunne reparere manglen – konsekvenserne skal fremgå af redegørelsen på vedtagelsestidspunktet.

Men nævnet tilsidesætter ikke et fagligt underbygget skøn. I [22/01058](#) om Hundstrup Å blev en reduktion af strømrøndebredden fra 3-5 m til 2-3,5 m stadfæstet. Afgørende var, at kommunen havde dokumenteret, at de gamle bredder aldrig havde været faktisk udførbare givet en reel bundbredde på ca. 4 m, og at vandspejlsberegninger viste, at kapaciteten fra 1989-opmålingen blev videreført – mens klageren ikke kunne dokumentere, at der tidligere faktisk var blevet skåret i de bredere strømrønder. Nævnet fandt samtidig, at kombinationen af et konkret målinterval (2-3,5 m) og et relativt krav om grødebevarelse (mindst 1/5 af vandspejlets bredde) var tilstrækkeligt præcist til at være administrerbart og håndhævbart.

Regulativer kan endelig være underlagt EU-retlige og miljøvurderingsretlige krav. I [18/05717 m.fl.](#) blev et fællesregulativ for 37 offentlige vandløb i Værebrosystemet ophævet, fordi kommunerne hverken havde foretaget en tilstrækkelig habitatvurdering eller taget stilling til miljøvurderingspligten; nævnet fastslog, at et fællesregulativ er en "plan" i miljøvurderingslovens forstand. Nævnet bemærkede samtidig, at der ikke kan meddeles generelle påbud i et regulativ. Gennemløber vandløbet flere kommuner, følger det desuden af [§ 12 a](#), at regulativændringer kun kan ske under behørig hensyntagen til det samlede vandløbssystem – mens nævnet

i Ringsted-sagen omvendt fastslog, at intet er til hinder for, at en kommune vedtager separate regulativer for de enkelte delstrækninger.

LOV

Vandløbsloven § 1

Vandløbsloven § 12, stk. 1

Vandløbsloven § 12a

Vandløbsloven § 27, stk. 1

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Ringsted Kommunes vandløbsregulativ for øvre del af [å1] og hjemviser sagen	15.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Nyt regulativ for Vorgod Å ophævet: Kommune tog ikke udgangspunkt i vandløbs faktiske tilstand	28.01.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af regulativ og dispensation for Skovåen grundet mangelfuld dokumentation for vandføringsevne	18.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af vandløbsregulativ for Hundstrup Å: Klage over reduceret strømrønde bredde og vandføringsevne	23.09.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ulovligt vandløbsregulativ førte til ændring af afgørelse om vedligeholdelse	31.05.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af fællesregulativ for Værebros Å-systemet	17.04.2020

§ 5 Hvad Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger vægt på i vedligeholdelsessager – dokumentations- og beviskrav

Når en bredejer klager over, at kommunen ikke har vedligeholdt et offentligt vandløb, er sagen i praksis et bevisspørgsmål – og bevisbyrden ligger hos kommunen. Nævnets standardformulering er ikke, at kommunen HAR forsømt vedligeholdelsen, men at kommunen "ikke har dokumenteret", at vandløbet var vedligeholdt i overensstemmelse med regulativet.

Mønstret er tydeligst i [NMK-43-00747](#) om Odder Kommunes vedligeholdelse af Åkær Å, hvor nævnet gik systematisk gennem hvert enkelt regulativkrav:

- **Antal årlige grødeskæringer og terminer:** dokumenteret på én delstrækning, men ikke på andre; en strækning på ca. 50 m var vedligeholdt i oktober, dvs. uden for den regulativfastsatte termin.
- **Strømrønde bredde:** nævnet kunne ikke vurdere, om den grødefri strømrønde svarede til regulativets krav – dermed ikke dokumenteret.
- **Dobbeltprofil:** 565 meter var ikke vedligeholdt som fastsat ved evalueringen i oktober 2016.
- **Oprensning af strømrønden:** da regulativet ikke fastsatte et skråningsanlæg for det dybeste profil, havde kommunen hverken dokumenteret eller sandsynliggjort, at oprensning var foretaget.

Nævnet fastslog samtidig, at en tinglyst deklaration om vedligeholdelse fra 1997 gjaldt SUPPLERENDE til regulativet, fordi deklarationen fortsat var tinglyst og ikke ophævet i regulativet, jf. [§ 62](#) og [§ 88](#).

I [19/00351](#) om Sønderå fremgår tre skarpe dokumentationskrav:

1. **Fotos er ikke tilstrækkelig dokumentation** for udført grødeskæring.
2. **Kontrol af vandføringsevnen kræver en beregning.** Kommunen havde opmålt mindst hvert femte år, men ikke foretaget en beregning efter endt opmåling, og regulativet fastsatte hverken en konkret vandføringsevne eller et manningstal. Nævnet kunne derfor ikke vurdere, om vedligeholdelsen var sket i det omfang, en vandspejlsberegning ville dokumentere et behov for.
- 3.

Oprensning skal udløses af vandføringsevnen, ikke af et skikkelseskøn, når regulativet er et vandføringsevnerregulativ; oprensningen i 2016 var udført alene ud fra skikkelsesmæssige vurderinger.

Nævnet korrigerede desuden hjemmelsgrundlaget (afgørelsen skulle have været truffet efter § 27, jf. § 31, ikke § 54 a) og ophævede den del af afgørelsen, der vedrørte en strækning uden for kommunegrænsen, hvor en anden kommune var rette vandløbsmyndighed.

Omvendt løftes bevisbyrden, når kommunen kan fremlægge et sammenhængende driftsspor. I 20/14482 om et rørlagt kommunevandløb ved Vejers Strand fremlagde Varde Kommune fakturaer for perioden 2002-2020 for spulinger, rodskæringer, tv-inspektioner og reparationer samt dokumentation for årligt brøndtilsyn i overensstemmelse med regulativets pkt. 5.4. Nævnet fandt herefter, at kommunen havde dokumenteret, at sædvanlig vedligeholdelse ikke længere kunne sikre rørledningens funktion, og at behovet for omlægning ikke skyldtes forsømmelse. Nævnet formulerede den dobbelte betingelse for at anvende § 32 sådan, at det kræves:

[A]t vandløbsmyndigheden har dokumenteret, at det rørlagte, offentlige vandløb er i en sådan stand, at sædvanlig vedligeholdelse – herunder udskiftning af defekte rør – ikke længere kan sikre rørledningens funktion.

og

[A]t det ikke er kommunens forsømmelse af vedligeholdelsespligten m.m., som har nødvendiggjort en omlægning af et rørlagt vandløb, i tilfælde, hvor vandløbet ikke længere er funktionsdueligt.

Officialprincippet spiller en tilsvarende rolle, når kommunen VIL udstede påbud. I 21/07312 ophævede nævnet et påbud om genetablering af et rørlagt vandløb, fordi placeringen ikke kunne fastlægges med fornøden sikkerhed, og efterlevelsen ville være byrdefuld for adressaten. Og i NMK-43-00557 blev et påbud ophævet som ugyldigt alene på grund af uklarhed: det fremgik ikke, om påbuddet krævede, at der SKULLE udføres vedligeholdelse, eller blot dokumentation for allerede udført vedligeholdelse – og påbud om undersøgelse har en anden hjemmel (§ 58) end påbud om vedligeholdelse (§ 54, stk. 1, jf. § 27).

Endelig accepterer nævnet et kommunalt afslag på at udstede påbud, når kommunens tekniske vurdering hviler på observerbare forhold. I NMK-43-00569 om en privat skovgrøft lagde nævnet vægt på, at grøftebunden og udløbet af rørbunden lå i samme kote, og lagde herefter til grund, at grøftens rette dybde svarede til den dybde, røret ligger i. At grøften i en længere periode havde trængt til oprensning, kunne ikke ændre herved. Tilsvarende blev et afslag på genopretningspåbud efter § 54, stk. 1 stadfæstet i 20/07226, hvor det ikke kunne fastslås, at det påberåbte dræn overhovedet havde afvandet klagerens ejendom.

LOV

Vandløbsloven § 27, stk. 1

Vandløbsloven § 31

Vandløbsloven § 32

Vandløbsloven § 54, stk. 1

Vandløbsloven § 58

Vandløbsloven § 62

PRAKSIS

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om omlægning af vandløb i Varde Kommune	11.04.2025
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende genetablering og vedligeholdelse af rørlagt vandløb - manglende oplysning af sagen	26.03.2025
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på genopretningspåbud vedrørende dræn i Randers Kommune	07.01.2025
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afgørelse om vedligeholdelse af Sønderå - manglende dokumentation og kommunal kompetence	10.06.2020
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ændring af afgørelse om vedligeholdelse af Åkær Å	07.02.2019
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende vedligeholdelse af rørlagt vandløb	21.12.2017

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afslag på påbud om oprensning af skovgrøft på [matrikel1] 13.07.2017

§ 6 Klassificering og nedklassificering af vandløb – hvornår tjener et vandløb "primært private formål"?

Nedklassificering er en af de hyppigste klage typer, fordi konsekvensen er, at vedligeholdelsespligten flytter fra kommunen til bredejerne, jf. § 35, stk. 1. Hjemlen er § 10, og kriteriet står i [klassifikationsbekendtgørelsens § 3, stk. 1](#): nedklassificering kan ske, "når de vurderes primært at tjene private formål".

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i [19/09203](#) om Ravnebjergafløbet præciseret, at private formål skal ses i modsætning til de offentlige interesser, der knytter sig til vandløbet – bl.a. afledning af vand fra offentlige arealer, herunder offentlige veje. Nævnet bemærkede, at lovgivningen hverken fastsætter, hvornår nedklassificering kan eller skal ske, eller hvilke kriterier der er afgørende, men at det efter forarbejderne ligger som en udtalt forudsætning, at kun vandløb med en vis almen interesse – af rekreativ eller biologisk karakter, eller som recipient for et større offentligt spildevandsanlæg – bør være offentlige med skattefinansieret vedligeholdelse.

Hvad nævnet lægger vægt på:

- **Oplandets karakter og andelen af offentligt vand.** I Ravnebjerg-sagen afvandede vandløbet ca. 130 ha, hvoraf kun 1,6 ha (1,2 %) var befæstet vejareal. I [22/05698](#) om Sperring Sø Kanal accepterede nævnet en beregningsmodel, der ved konservative reduktionsfaktorer nåede maksimalt 6,9 % offentligt vand. I [25/03623](#) om Vindebjerg Mose fandt nævnet beregningsgrundlaget tilstrækkeligt, selv om klageren anfægtede nedbørstallene.
- **Beskyttelses- og målsætningsstatus.** Fravær af beskyttelse efter [naturbeskyttelsesloven § 3](#) og af en miljømålsætning vejer tungt, jf. både Ravnebjerg-sagen og [20/14186](#) om Hagegrøft med Tilløb.
- **Kommunale kriteriekataloger accepteres – men skønnet skal være konkret.** I Sperring Sø-sagen afviste nævnet, at forbuddet mod skøn under regel var tilsidesat, netop fordi "kommunen har foretaget en konkret, individuel vurdering af vandløbet ud fra de af kommunen fastsatte kriterier".

Hvad nævnet derimod IKKE tillægger vægt:

- **At vedligeholdelsen bliver besværlig eller kræver faglige kompetencer.** I [20/04246](#) om Limrenden afviste nævnet dette anbringende og fastslog, at når den regulativmæssige skikkelse eller vandføringsevne på datoen for nedklassificering er til stede, kan der ikke stilles yderligere krav fra lodsejerens side.
- **At vandløbet ligger dybt.** I Ravnebjerg-sagen bemærkede nævnet eksplicit, at det ikke kan tillægges vægt, at vandløbet på visse strækninger er nedgravet 4-5 meter.
- **Privatretlige tvister.** Uenighed om matrikelgrænser er efter Hagegrøft-sagen et privatretligt anliggende uden for nævnets kompetence.

Standen på overdragelsestidspunktet. Efter [klassifikationsbekendtgørelsens § 3, stk. 5](#) skal vandløbet på datoen for nedklassifikation være vedligeholdt i overensstemmelse med regulativet. Nævnet læser bestemmelsen sammen med § 27, stk. 1, jf. Limrenden-sagen:

Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse skal bestemmelsen ses i sammenhæng med vandløbslovens § 27, stk. 1, hvorefter vandløb på tidspunktet for nedklassifikationen skal være vedligeholdt i overensstemmelse

med regulativets bestemmelser herom samt være i en tilstand, der sikrer den regulativfastsatte skikkelse eller vandføringsevne.

I Limrenden-sagen viste klagerens egen tv-inspektion indtrængende rødder, uautoriserede indhug og sætningsskader, men nævnet lagde afgørende vægt på, at der efter en spuling i august 2020 ikke havde været afvandingsmæssige problemer, og at forholdene derfor ikke havde påvirket vandføringsevnen. Nævnet præciserede desuden, at vedligeholdelse af rørlagte strækninger primært omfatter fjernelse af aflejret materiale eller træerødder samt enkeltvis udskiftning af rørstykker, mens hel eller delvis fornyelse behandles som reguleringssag, jf. § 32. Bliver nedklassificeringen stadfæstet, men er den oprindelige virkningsdato passeret, pålægger nævnet kommunen at fastsætte en ny dato – som i både Limrenden- og Sperring Sø-sagen. Samme mønster ses i 20/06726 om Sølvbækken.

Er noget overhovedet et vandløb – og er det offentligt? Klassificeringsspørgsmålet går forud. I 20/13117, 20/13118, 20/13119 fastslog nævnet, at en 425 meter lang rørledning i Svendborg var et privat vandløb og ikke et spildevandsanlæg: tv-inspektioner viste stor vandføring fra et kildevæld og kun få stik, og ledningen var ikke optaget i spildevandsplanen. Nævnet udtalte, at et vandløb ikke kan være både vandløb og spildevandsanlæg samtidig, og at udgangspunktet efter § 8 og § 9 er, at et vandløb er privat, medmindre det positivt er optaget som offentligt. Tilsvarende blev et dræn og en grøft ved Stavreby Bådehavn anset for et privat vandløb i 19/08961.

LOV	Naturbeskyttelsesloven § 3	Vandløbsloven § 8	Vandløbsloven § 9	Vandløbsloven § 10
	Vandløbsloven § 27, stk. 1	Vandløbsloven § 32	Vandløbsloven § 35, stk. 1	
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Nedklassificering af Vindebjerg Mose fra offentligt til privat vandløb stadfæstet			06.05.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Nedklassificering af Sperring Sø Kanal: Klage over Thisted Kommunes beslutning om overdragelse af vedligeholdelsespligt			14.11.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om nedklassificering af vandløbet Sølvbækken i Køge Kommune			08.09.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om nedklassificering af vandløbet Limrenden			27.05.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om nedklassificering af Hagegrøft med Tilløb			20.02.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om privat vandløb på matr. nr. [M1] og [M2] Stavreby By, Jungshoved			31.05.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om nedklassificering af Ravnebjergafløbet			14.12.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afgørelse om klassificering af rørledning som vandløb i Svendborg			13.12.2023

§ 7 Rørlagte vandløb, dræn og beplantning – § 6, stk. 3, og § 32

Rørlagte vandløb og dræn udgør en stor andel af nævnets vandløbssager, og de rejser tre selvstændige spørgsmål: beplantning, omlægning og rørlægning.

Beplantning nær rørlagte vandløb. Efter § 6, stk. 3 må ingen foretage beplantning "så nær rørlagte strækninger af vandløb, at der kan være fare for, at rørledninger beskadiges eller tilstoppes". Nævnet lægger vægt på, at bestemmelsen er en FARE-regel – der behøver ikke være indtrådt skade. I 19/04882 om poppeltræer af typen O.P. 42 i 2-3 meters afstand fra et dræn i Slagelse Kommune opregnede nævnet de momenter, der bar afgørelsen: afstanden, at drænet tidligere var beskadiget af rødder, poplers generelt store vandbehov og kraftige rodvækst,

den konkrete klons vidt forgrenede og aggressive rodvækst, og en svensk undersøgelse af poplers indtrængen i rørsamlinger inden for 20 meter. Den generelt høje grundvandstand kunne ikke føre til et andet resultat. Nævnet præciserede samtidig, at et påbud om fjernelse af ulovlig beplantning skal meddeles efter [§ 54](#).

Omvendt kræver nævnet, at kommunen faktisk FORETAGER farevurderingen. I [20/08904](#) hed det:

Der i afgørelsen ikke fremgår en begrundelse for, hvorfor en afstand på 6 m mellem drænet og træerne er tilstrækkelig i forhold til at sikre, at vandløbslovens § 6, stk. 3, er overholdt. Kommunen har dermed efter nævnets opfattelse ikke sikret, at bestemmelsen er overholdt.

Nævnet henstillede, at kommunen forsøgte at indhente oplysning om den konkrete poppelart. I [21/06163](#) om Hesselbækken stadfæstede nævnet et påbud om fjernelse af træer og rodskæring, men ÆNDREDE det, så adressaten fik metodefrihed til at uskadelliggøre stubbe og rødder – opgravning kunne ikke kræves. Det illustrerer nævnets proportionalitetslinje: målet (at fjerne faren) kan påbydes, midlet som hovedregel ikke.

Omlægning af rørlagte offentlige vandløb. [§ 32](#) bestemmer, at vedligeholdelsen af rørlagte offentlige vandløb ikke omfatter hel eller delvis omlægning af rørledninger, og at sådanne sager afgøres efter [kapitel 6](#) – med den økonomiske konsekvens, at udgiften ikke uden videre påhviler kommunen. Nævnet stadfæstede anvendelsen af [§ 32](#) i både [20/14482](#) (gennemtæret 1970'er-rørledning, dokumenteret vedligeholdelse) og [19/08337](#) om en 150 m rørlagt delstrækning af Kommunevandløb nr. 22, Rudbjerg.

Rørlægning af private vandløb. Rørlægning er regulering og kræver tilladelse efter [§ 17](#). Nævnet har i [19/03838](#) fastslået, hvad prøvelsen går på:

[D]et afgørende for, hvorvidt en tilladelse til rørlægning af et vandløb kan meddeles [...] ikke er rørlægningens formål, men om projektet er i overensstemmelse med de hensyn til afledning af vand og miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, der er beskrevet i vandløbslovens § 1, stk. 1 og 2.

Tilladelsen blev stadfæstet, fordi vilkår om mindst $\varnothing 200$ mm rør og bevaret fald sikrede afledningsevnen (kapacitet 10-21,5 l/s mod en naturlig afstrømning på ca. 2,5 l/s), og fordi der ikke var grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at det nedstrøms målsatte vandløb ikke ville blive forringet. At afgørelsen efter klagerens opfattelse kunne skabe uheldig præcedens, kunne ikke føre til et andet resultat. Samme linje ses i [19/07097](#) om et privat vandløb med udløb i den § 3-beskyttede Ramme Å.

Krydsende ledninger og broer. Underboringer og krydsende kabler behandles efter [§ 47](#). I [21/08444](#) fastslog nævnet efter en gennemgang af ordlyd og forarbejder, at udtrykket "lignende" anlæg også omfatter nedlægning af kabler under vandløb. Til gengæld ophævede nævnet et vilkår om, at ledningsejeren skulle betale for en fremtidig omplacering: [§ 24, stk. 3](#) giver kun myndigheden adgang til at søge udgiftsfordelingen forligt ved regulering, og ved restaurering afholder vandløbsmyndigheden efter [§ 37, stk. 2](#) selv udgifterne – den lovbestemte ordning kan ikke fraviges ved vilkår.

LOV

[Vandløbsloven § 6, stk. 3](#)
[Vandløbsloven § 17](#)
[Vandløbsloven § 24, stk. 3](#)
[Vandløbsloven § 32](#)
[Vandløbsloven § 37, stk. 2](#)
[Vandløbsloven § 47](#)
[Vandløbsloven § 54](#)

PRAKSIS

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse med ændring af påbud om fjernelse af træer og rodskæring ved rørlagt vandløb i Rudersdal og Furesø kommuner

30.06.2025

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om omlægning af vandløb i Varde Kommune

11.04.2025

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om drænforhold i Varde Kommune ophæves og hjemvises

25.02.2025

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse i sag om omlægning af rørlagt delstrækning af Kommunevandløb	26.04.2024
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om rørlægning af privat vandløb i Lemvig Kommune	13.02.2024
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om tilladelse til etablering af højspændingskabel under vandløb grundet manglende hjemmel for vilkår	30.11.2021
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om rørlægning af vandløb	08.10.2021
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afgørelse om ophævelse og hjemvisning vedrørende vedligeholdelse og beplantning af privat drænledning	06.07.2021

§ 8 Afvanding, dræn og oversvømmelse mellem naboer – § 6, stk. 1

En stor gruppe klagesager handler ikke om vandløbet som sådan, men om afvandingsforholdene mellem ejendomme. Hjemlen er [§ 6, stk. 1](#): ingen må uden vandløbsmyndighedens tilladelse ændre vands naturlige afløb til anden ejendom eller hindre det naturlige afløb af vand fra højere liggende ejendomme.

Nævnet anlægger en bred forståelse af, hvad der er et "naturligt afløb". I [20/12440](#) havde Viborg Kommune hævet en vej i 2014, hvorefter klagerens ejendom ved en sø forbundet med Nørreåen blev oversvømmet. Kommunen afviste at behandle sagen efter vandløbsloven, men nævnet ophævede og hjemviste: den periodiske afstrømning hen over vejen var et naturligt afløb, som det krævede vandløbsmyndighedens tilladelse at ændre.

Officialprincippet er den hyppigste ophævelsesgrund i denne sagstype. I [21/13735](#) om en ridebane i landzone ophævede nævnet kommunens afgørelse om, at afvandingsforholdene var lovlige, fordi sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst – særligt om faskinens evne til at håndtere den ændrede afvanding.

Omvendt stadfæster nævnet, når kommunen har besigtiget og fagligt vurderet forholdet:

Sag	Forhold	Udfald
22/10453	Ulovligt gravet rende og terrænændring på privat fællesvej	Påbud om retablering stadfæstet
24/00572	Terrænregulering ved byggeprojekt	Stadfæstet – intet grundlag for at tilsidesætte kommunens faglige vurdering
24/04560	Render efter grubning på nabomark	Stadfæstet – midlertidige hjulspor, ingen regulering
23/08394	Afvandingsforhold efter byggemodning i Børkop	Stadfæstet
23/14413	Ændret vandafstrømning, medbenyttelse, kapacitet og vedligeholdelsespligt for privat dræn	Stadfæstet

Selve vedligeholdelsen af private dræn og grøfter påhviler bredejerne efter [§ 35, stk. 1](#), og kommunen kan meddele påbud om manglende vedligeholdelsesarbejder efter [§ 54, stk. 1](#). Efter [§ 59 a](#) påhviler det den til enhver tid værende ejer eller bruger at berigtige et ulovligt forhold – men nævnet har i Varde-sagen præciseret, at et påbud skal rettes mod den, der faktisk er ansvarlig, hvor en anden ansvarlig kan identificeres, fx den ejer, der lod entreprenøren grave.

Vandløbsloven § 59a

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om vandafstrømning fra render opstået ved grubning på nabomark	16.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om terrænregulering og ændret vandafstrømning i Frederikssund Kommune	28.11.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om afvandingsforhold efter byggemodning i Børkop	31.10.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om afvandingsforhold og vedligeholdelse af privat dræn i Aarhus Kommune	29.10.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af påbud om retablering efter ulovlig gravning af rende og terrænændring på privat fællesvej	20.10.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afvandingsforhold ved ridebane i Hillerød Kommune ophævet og hjemvist	14.05.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om hævning af [Vejnavn 1] i Viborg Kommune	08.04.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om drænforhold i Varde Kommune ophæves og hjemvises	25.02.2025

§ 9 Restaurering (§ 37), vilkårskontrol og forholdet til VVM og habitatreglerne

Restaureringsprojekter – genslyngning, udlægning af gydegrus, fjernelse af spærringer og vådområder – behandles efter § 37 og ikke efter reguleringsreglerne, jf. undtagelsen i § 16 for kapitel 8. Vandløbsmyndigheden afholder efter § 37, stk. 2 udgifter, og enhver, der lider tab, har efter § 37, stk. 4 ret til erstatning.

Nævnets prøvelse af restaureringstilladelser er tilbageholdende over for hydraulikken, men skarp over for projektbeskrivelsens klarhed. I 21/09522 om Fovs Å fandt nævnet, at tilladelsen led af en retlig mangel med hensyn til mængden af mindre sten (ø 100-300 mm), men at manglen var konkret uvæsentlig, da det under sagen blev klart, at der alene skulle udlægges én sten pr. løbende meter svarende til 1,7-6,5 % dækning. Nævnet afviste samtidig kritikken af kommunens manningstal med den begrundelse, at der ikke findes officielle vejledninger, der kræver korrektion af manningtallet specifikt for slyngningsgrad, og at kommunen med MIKE 11-beregninger havde dokumenteret, at forholdene ikke ville blive ringere end regulativets. Samme tilbageholdenhed ses i 23/07549 om Østerå og i NMK-43-00677 om Tilløb til Sønderkov Bæk.

Vilkårskontrol efter § 54, stk. 2. Vandløbsmyndigheden påser efter § 54, stk. 2, at vilkår i tilladelser overholdes, og kommunens afgørelse herom er en selvstændig, påklagelig afgørelse. I 24/02531 ophævede nævnet Odense Kommunes afgørelse om, at et restaureringsprojekt i Seden-Åsum Skelgrøft var færdiggjort i overensstemmelse med tilladelsens vilkår. Kommunen anmodede efterfølgende om genoptagelse under henvisning til en byretsdom, men nævnet afslog i 26/02416, fordi dommen ikke angik de retlige spørgsmål, nævnet havde taget stilling til. Omvendt blev en vilkårskontrol stadfæstet i 22/08222 om et vådområde ved Skals Å.

Miljøvurdering og habitatvurdering slår igennem. Manglende VVM-screening er en selvstændig ophævelsesgrund. I 20/08409 og 20/08410 ophævede nævnet Kalundborg Kommunes tilladelse til regulering af det offentlige vandløb Holmen og oprettelse af et offentligt pumpelag, fordi der ikke var truffet en screeningsafgørelse forud for tilladelsen. Og i 25-11547 ophævede nævnet en § 47-tilladelse til en landskabsbro over Bygholm Å og Hatting Bæk alene med den begrundelse, at nævnet samme sommer havde

ophævet den underliggende § 25-tilladelse til hele vejprojektet efter miljøvurderingsloven – uden en gyldig miljøvurderingstilladelse led krydsningstilladelsen af en væsentlig retlig mangel.

Uaktuelle afgørelser ophæves. Trækker kommunen tilladelsen tilbage eller erstatter den med en ny, ophæver nævnet den påklagede afgørelse som uaktuel – det skete i [22/15622](#) om regulering af to private vandløb i Aalborg Kommune og i [22/04758](#) om restaurering af Gudenåen ved Bredvad Sø.

Lovliggørende tilladelser. Et allerede udført reguleringsprojekt kan lovliggøres retligt. I [21/11989](#) stadfæstede nævnet Viborg Kommunes lovliggørende tilladelse til et vandløbsreguleringsprojekt, hvor en drænledning på en kort strækning var etableret for tæt på en bebyggelse i strid med det oprindelige afstandskrav.

LOV

Vandløbsloven § 16

Vandløbsloven § 37, stk. 1-4

Vandløbsloven § 47

Vandløbsloven § 54, stk. 2

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Landskabsbro over Bygholm Å ophævet, fordi den bagvedliggende § 25-tilladelse til vejprojektet blev tilsidesat	25.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på genoptagelse af sag om overholdelse af vilkår i vandløbstilladelse til restaurering af Seden-Åsum Skelgrøft	19.05.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af kommunal afgørelse om overholdelse af vilkår i vandløbsrestaureringsprojekt ved Seden-Åsum Skelgrøft	05.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af tilladelse til omfattende restaurering af Fovs Å i Kolding Kommune	19.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af tilladelse til pumpelag og vandløbsregulering på grund af manglende VVM-screening	07.01.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om overholdelse af vilkår i tilladelse til etablering af vådområde ved Skals Å	02.10.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af tilladelse til restaurering af Gudenåen ved Bredvad Sø som følge af ny projektkodkendelse	27.08.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af Aalborg Kommunes afgørelse om restaurering af Østerå	27.05.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse af tilladelse til regulering af vandløb	06.02.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om lovliggørende tilladelse til vandløbsreguleringsprojekt	15.12.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af tilladelse til vandløbsrestaurering af Tilløb til Sønderkov Bæk	28.09.2017

§ 10 Klagebehandling ved Miljø- og Fødevareklagenævnet: kompetence, klageberettigelse, gebyr og opsættende virkning

Klageadgang og kompetencegrænse. Efter [§ 80, stk. 1](#) kan vandløbsmyndighedens afgørelser påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling – men med to vigtige undtagelser: afgørelser om ERSTATNING og andre ØKONOMISKE SPØRGSMÅL kan ikke påklages, og afgørelser efter [§ 54 a](#) kan ikke påklages.

Den økonomiske afgrænsning håndhæves konsekvent. I [20/03478](#) afviste nævnet en grundejerforenings klage over udgiftsfordelingen til vedligeholdelse af et privat rørlagt vandløb og videresendte den til Taksationskommissionen – spørgsmål om vedligeholdelsesbyrdens fordeling hører efter [§ 35, stk. 3](#) under taksationsmyndighederne. Tilsvarende afviste nævnet et erstatningskrav i Vegen Å-sagen. Om [§ 54](#)

a-undtagelsen har nævnet i [19/08958](#) præciseret, at selve spørgsmålet om, HVORVIDT der foreligger et ulovligt forhold, godt kan påklages, selv om påbuddet er meddelt efter § 54 a.

Klageberettigelse. Efter [§ 84, stk. 1](#) kan afgørelser påklages af adressaten, af enhver med en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, og af en berørt nationalparkfond. For regulativsager udvides kredsen efter [§ 84, stk. 2](#) til lokale foreninger med væsentlig interesse samt landsdækkende natur- og friluftorganisationer. Nævnet er restriktivt: i [22/07211](#) blev en klager, hvis ejendom lå ca. 700 meter fra et drænarbejde, ikke anset for klageberettiget, og hverken medlemskab af den udførende grundejerforening eller en økonomisk interesse i sagen kunne begrunde klageret. I Værebros Å-sagen blev en landboforenings klage afvist efter § 84, stk. 1.

Prøvelsens omfang. Efter [§ 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet](#) kan nævnet begrænse prøvelsen til de forhold, der er klaget over, og – hvis klagen indeholder flere punkter – til de væsentligste forhold. Nævnet anvender begrænsningen aktivt i nærmest alle vandløbsager. Men begrænsningen er ikke en spændetrøje: nævnet har i Tude Å-sagen udtrykkeligt anført, at det efter forarbejderne kan inddrage andre forhold end det påklagede, fx overholdelse af EU-retten eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger, og nævnet valgte netop af egen drift at behandle spørgsmålet om afgørelsens hjemmel:

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle spørgsmålet om afgørelsens hjemmel.

Samme mønster ses i Varde-sagen om dræn, hvor nævnet begrænsede prøvelsen til lovligheden af de foretagne åbninger af drænet, men gav en række bindende vejledende bemærkninger til den fornyede behandling.

Opsættende virkning. Klage har efter [§ 82, stk. 6](#) opsættende virkning, medmindre nævnet beslutter andet. Det har reelle konsekvenser for kommunen: i Jammerbugt-sagen bemærkede nævnet, at kommunen burde have afventet nævnets afgørelse, før den udstedte et nyt påbud om genåbning af vandløbet. Kommunen kan anmode om at få den opsættende virkning ophævet, men nævnet er tilbageholdende – anmodningerne blev afslået i både [24/03101](#) om restaurering af Gudenåen og [24/03563](#) om regulativet for Skovåen. Hertil kommer, at anlægsarbejder efter [§ 82, stk. 8](#) ikke må påbegyndes før klagefristens udløb eller nævnets afgørelse.

Gebyr. Klagegebyret tilbagebetales efter gebyrbekendtgørelsens regler, når klagesagen fører til, at den påklagede afgørelse ophæves – som i Vorgod Å-, Ringsted-, Tude Å- og Varde-sagerne – men ikke ved stadfæstelse, som i Hundstrup Å-, Limrenden- og Ravnebjerg-sagerne. Gebyret blev også tilbagebetalt ved afvisning på grund af manglende kompetence i Holbæk-sagen om udgiftsfordeling.

Genoptagelse. Nævnet genoptager kun, hvis der fremkommer væsentlige nye faktiske oplysninger, der sandsynligvis ville have ændret udfaldet, hvis der er begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, eller hvis der er opstået nye retlige forhold. Ren uenighed med nævnets fortolkning begrunder ikke genoptagelse, jf. Vester Nebel Å-sagen. Omvendt genoptog nævnet af egen drift i [21/08444](#), da det havde misforstået et klagepunkt om et vilkår – og traf en ny afgørelse, der erstattede den tidligere.

Afgørelsen er bindende og endelig. Nævnets afgørelser er endelige i administrativ forstand og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Prøvelse kan alene ske ved domstolene. Mange afgørelser træffes af formanden på nævnets vegne.

LOV

[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11, stk. 1, 2](#)[Vandløbsloven § 35, stk. 3](#)[Vandløbsloven § 54a](#)[Vandløbsloven § 80, stk. 1](#)[Vandløbsloven § 82, stk. 6, 8](#)[Vandløbsloven § 84, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår genoptagelse af sag om lovliggørelse af omløbsstryg i Vester Nebel Å ved Elkærholm	25.03.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Påbud om fjernelse af ulovlig brinksikring, trappe, bæk og plankeværk ved Vegen Å	15.09.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ophævelse af opsættende virkning i sag om vedtagelse af nyt vandløbsregulativ for Skovåen	08.09.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om drænforhold i Varde Kommune ophæves og hjemvises	25.02.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afslag på at ophæve opsættende virkning i sag om tilladelse til restaurering af Gudenåen	08.05.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om sløjfning af stenkastning og hofde ved Tude Å	15.12.2023
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afvisning af klage over Varde Kommunes afgørelse om drænarbejde	05.10.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om tilladelse til etablering af højspændingskabel under vandløb grundet manglende hjemmel for vilkår	30.11.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af fællesregulativ for Værebros Å-systemet	17.04.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afvisning af klage vedrørende udgiftsfordeling for vedligeholdelse af privat vandløb	14.04.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Klage over påbud om genåbning af vandløb i Jammerbugt Kommune	05.02.2020

Sammenhæng med domstolspraksis – Højesteret, landsret og byret

§ 11 bekræfter nævnets linje

Nævnets afgrænsning mellem vedligeholdelse og regulering er blevet efterprøvet ved domstolene, og resultatet er en bekræftelse.

Domstolsprøvelsen af nævnets afgørelse. Sagen om afgravningen af en 651 meter lang privat vandløbsstrækning i Thisted Kommune, [BS 6-678/2016](#), gik hele vejen til Højesteret, der afgjorde sagen den 19. maj 2021. Lodsejeren gjorde gældende, at udgravningen var nødvendig vedligeholdelse for at sikre drænenes funktion og modvirke udskridninger. Retten lagde til grund, at Orbicons opmålinger (2013 mod 2015) viste en sænkning af bunden med 15-40 cm og en udvidelse af tværprofilen på flere stationer, og at fotomaterialet viste skarpt afskårne, vegetationsløse brinker og store mængder opgravet gydegrus og sten lagret på land. Indgrebet gik ud over tilladt vedligehold og udgjorde en ændring af vandløbets skikkelse.

Tre præmisser har generel rækkevidde:

- Bedømmelsestidspunktet.** Lodsejerens argument om, at vandløbet siden havde genoprettet sig naturligt, blev afvist: "Gyldigheden af en forvaltningsafgørelse skal bedømmes ud fra forholdene på tidspunktet for afgørelsen." Der var intet bevis for, at vandløbet var genoprettet på tidspunktet for klagenævnets afgørelse i 2016.
- Prøvelsesbegrænsningen holder.** Da klagen udelukkende rettede sig mod selve grundlaget for påbuddet – ikke mod de tekniske retableringsvilkår, herunder kravet om udlægning af gydegrus – kunne nævnet lovligt begrænse prøvelsen hertil og var ikke forpligtet til at bedømme de enkelte vilkår. Begrænsningen af nævnets prøvelse har i dag hjemmel i [§ 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet](#).
- Lovliggørelsespligten ved § 3-beskyttede vandløb.** Da vandløbet var beskyttet efter [naturbeskyttelsesloven § 3](#), havde kommunen pligt til at sikre lovliggørelse, og påbuddet var hjemlet i både

vandløbsloven § 54 og naturbeskyttelsesloven § 73, stk. 5. Retten fandt intet grundlag for at tilsidesætte myndighedernes skøn.

Strafferetlig håndhævelse. Ulovlig regulering er strafbar, og byretterne anvender samme grænsedragning som nævnet. I [SS-608/2016-SVE](#) blev en lodsejer i Svendborg dømt for ulovlig regulering af to private vandløb og for ikke at have efterkommet kommunens påbud om reetablering. Retten lagde vægt på kommunens observationer af gravemærker og ændret bundkarakter og fandt, at arbejdet gik ud over almindelig vedligeholdelse. Dommen blev stadfæstet af Østre Landsret i [SS-975/2018-OLR](#) med den ændring, at fristen for reetablering blev forlænget – en proportionalitetsjustering, der svarer til nævnets egen praksis om at ændre påbud frem for at ophæve dem, når kun midlet er for vidtgående.

Vekselvirkningen går begge veje. Nævnet inddrager selv domstolspraksis: i Vester Nebel Å-sagen henviste nævnet til Vestre Landsrets dom af 20. april 2023 (MAD 2023.283) til støtte for, at kravet om fysisk lovliggørelse kan bortfalde over tid. Omvendt afslog nævnet i Seden-Åsum-sagen at genoptage under henvisning til en byretsdom, fordi dommen ikke angik de retlige spørgsmål, nævnet havde afgjort. Domstolsprøvelse af nævnets afgørelser skal i øvrigt anlægges inden for de frister, den enkelte sektorlov fastsætter – nævnets afgørelser henviser rutinemæssigt til denne mulighed.

LOV	Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11	Naturbeskyttelsesloven § 3
	Naturbeskyttelsesloven § 73, stk. 5	Vandløbsloven § 17
		Vandløbsloven § 27, stk. 1
	Vandløbsloven § 54	
PRAKSIS	Højesteret · Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelsesret og ulovlig regulering af vandløb	19.05.2021
	Landsretten · Østre Landsret stadfæster byrettens dom med ændret frist for reetablering af vandløb	27.11.2018
	Byretten · Ulovlig regulering af vandløb uden kommunal tilladelse	21.03.2018
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på genoptagelse af sag om overholdelse af vilkår i vandløbstilladelse til restaurering af Seden-Åsum Skelgrøft	19.05.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår genoptagelse af sag om lovliggørelse af omløbsstryg i Vester Nebel Å ved Elkærholm	25.03.2026

§ 12 Sammenfatning: nævnets prøvelsesmønster i vandløbssager

Miljø- og Fødevareklagenævnets vandløbspraksis kan sammenfattes i seks linjer.

Sondringen er skarp og fysisk. Vedligeholdelse er grødeskæring, oprensning af AFLEJRET materiale og slåning af skråninger. Uddybning af bunden, afgravning af brinker, rørlægning af en åben grøft, opgravning af et dræn og etablering af brinksikring er regulering, der kræver tilladelse efter [§ 17](#). Grænsen er den fastlagte skikkelse eller vandføringsevne: den skal fastholdes – ikke forbedres.

Regulering kræver en aktiv handling. Naturlig erosion og aflejring, og en ren administrativ fastlæggelse af opmålte dimensioner, er ikke regulering. Konsekvensen er, at kommuner ikke kan bruge [§ 17](#) som lovliggørelsesinstrument for tilstande, naturen selv har skabt – og at kravet om fysisk lovliggørelse kan bortfalde over tid ud fra de forløbne år, indrettelseshensyn og myndighedens egen passivitet.

Regulativet er retsgrundlaget – og det prøves hårdt. Et regulativ, der kun fastsætter et tværsnitsareal, er ulovligt. Et nyt regulativ skal bygge på vandløbets faktiske tilstand, dokumenteret ved aktuelle opmålinger og begrundede manningtal, og konsekvenserne af ændret grødeskæring skal være belyst i redegørelsen ved vedtagelsen. Er de krav ikke opfyldt, foreligger der en væsentlig retlig mangel, og nævnet ophæver og hjemviser.

Kommunen har bevisbyrden i vedligeholdelsessager. Nævnet efterprøver antal grødeskæringer, terminer, strømrøndevidde, kontrolopmålinger og vandspejlsberegninger post for post. Fotos rækker ikke; en opmåling uden efterfølgende beregning rækker ikke, når regulativet er et vandføringsevnerregulativ. Omvendt frikendes kommunen, når driftsdokumentationen – tilsynsnotater, fakturaer, spulinger, tv-inspektioner – hænger sammen.

Det faglige skøn respekteres, den retlige ramme ikke. Nævnet tilsidesætter meget sjældent kommunens hydrauliske eller biologiske vurderinger, når de er dokumenterede. Til gengæld prøves hjemmel, kompetence, sagsoplysning efter officialprincippet, begrundelse, klarhed i påbud, habitat- og miljøvurderingsforpligtelser og partshøring intensivt – og det er dér, sagerne tabes af kommunerne.

Proportionalitet i påbud. Nævnet påbyder resultatet, ikke metoden: kravet om at fjerne faren for rodindtrængen kan opretholdes, mens kravet om netop at grave stubbene op ændres til metodefrihed. Og påbud, der er uklart formuleret eller rettet mod den forkerte adressat, ophæves – uanset at det underliggende forhold er ulovligt.

For rådgiveren betyder det, at en klage over en vandløbsafgørelse sjældent vindes på hydraulikken, men ofte på hjemlen, regulativets lovlighed eller kommunens dokumentation. Og for kommunen, at et vandløbsregulativ i dag reelt skal kunne bære en fuld teknisk og forvaltningsretlig efterprøvelse, før det vedtages.

LOV

[Vandløbsloven § 12, stk. 1](#)[Vandløbsloven § 17](#)[Vandløbsloven § 27, stk. 1](#)[Vandløbsloven § 54](#)

PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Ringsted Kommunes vandløbsregulativ for øvre del af [å1] og hjemviser sagen	15.06.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår genoptagelse af sag om lovgivning af omløbsstryg i Vester Nebel Å ved Elkærholm	25.03.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Nyt regulativ for Vorgod Å ophævet: Kommune tog ikke udgangspunkt i vandløbets faktiske tilstand	28.01.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning af regulativ og dispensation for Skovåen grundet mangelfuld dokumentation for vandføringsevne	18.12.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af Kolding Kommunes godkendelse af dimensioner i omløbsstryget ved Vester Nebel Å	27.11.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af vandløbsregulativ for Hundstrup Å: Klage over reduceret strømrøndevidde og vandføringsevne	23.09.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse med ændring af påbud om fjernelse af træer og rodsækning ved rørlagt vandløb i Rudersdal og Furesø kommuner	30.06.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om omlægning af vandløb i Varde Kommune	11.04.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ulovligt vandløbsregulativ førte til ændring af afgørelse om vedligeholdelse	31.05.2021
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afgørelse om vedligeholdelse af Sønderå - manglende dokumentation og kommunal kompetence	10.06.2020
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ændring af afgørelse om vedligeholdelse af Åkær Å	07.02.2019

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende vedligeholdelse af rørlagt vandløb 21.12.2017

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Vandløbsloven § 1	stk. 1, 2	Vandløbsloven § 12	stk. 1
Vandløbsloven § 16		Vandløbsloven § 17	
Vandløbsloven § 27	stk. 1	Vandløbsloven § 35	stk. 1
Vandløbsloven § 54	stk. 1	Vandløbsloven § 80	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

62 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			1
19.05.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelsesret og ulovlig regulering af vandløb	bs-27971-2020-hjr	
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS			1
27.11.2018	Østre Landsret stadfæster byrettens dom med ændret frist for retablering af vandløb	288-329	
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS			1
21.03.2018	Ulovlig regulering af vandløb uden kommunal tilladelse	287-328	
MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS			57
25.06.2026	Landskabsbro over Bygholm Å ophævet, fordi den bagvedliggende § 25-tilladelse til vejprojektet blev tilsidesat	25-11547	
15.06.2026	Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Ringsted Kommunes vandløbsregulativ for øvre del af [å1] og hjemviser sagen	24-10681	
19.05.2026	Afslag på genoptagelse af sag om overholdelse af vilkår i vandløbstilladelse til restaurering af Seden-Åsum Skelgrøft	26-02416	
06.05.2026	Nedklassificering af Vindebjerg Mose fra offentligt til privat vandløb stadfæstet	25/03623	
25.03.2026	Miljø- og Fødevareklagenævnet afslår genoptagelse af sag om lovliggørelse af omløbsstryk i Vester Nebel Å ved Elkærholm	26/00232	
05.02.2026	Ophævelse af kommunal afgørelse om overholdelse af vilkår i vandløbsrestaureringsprojekt ved Seden-Åsum Skelgrøft	24/02531	
28.01.2026	Nyt regulativ for Vorgod Å ophævet: Kommune tog ikke udgangspunkt i vandløbets faktiske tilstand	23/07167	
19.12.2025	Stadfæstelse af tilladelse til omfattende restaurering af Fovs Å i Kolding Kommune	21/09522	
18.12.2025	Ophævelse og hjemvisning af regulativ og dispensation for Skovåen grundet mangelfuld dokumentation for vandføringsevne	24/03563, 24/03574	

16.12.2025	Stadfæstelse af afgørelse om vandafstrømning fra render opstået ved grubning på nabomark	24/04560
28.11.2025	Stadfæstelse af afgørelse om terrænregulering og ændret vandafstrømning i Frederikssund Kommune	24/00572
27.11.2025	Ophævelse af Kolding Kommunes godkendelse af dimensioner i omløbsstryget ved Vester Nebel Å	23/11713
14.11.2025	Nedklassificering af Sperring Sø Kanal: Klage over Thisted Kommunes beslutning om overdragelse af vedligeholdelsespligt	22/05698
31.10.2025	Stadfæstelse af afgørelse om afvandingsforhold efter byggemodning i Børkop	23/08394
29.10.2025	Stadfæstelse af afgørelse om afvandingsforhold og vedligeholdelse af privat dræn i Aarhus Kommune	23/14413
20.10.2025	Stadfæstelse af påbud om retablering efter ulovlig gravning af rende og terrænændring på privat fællesvej	22/10453
17.10.2025	Stadfæstelse af påbud om retablering af vandløbsbeplantning og opsætning af hegn (Krydsmostegrøften og Nivå)	22/17094
23.09.2025	Stadfæstelse af vandløbsregulativ for Hundstrup Å: Klage over reduceret strømlendebredde og vandføringsevne	22/01058
15.09.2025	Påbud om fjernelse af ulovlig brinksikring, trappe, bæk og plankeværk ved Vegen Å	23/06933
08.09.2025	Stadfæstelse af afgørelse om nedklassificering af vandløbet Sølvbækken i Køge Kommune	20/06726
08.09.2025	Afslag på ophævelse af opsættende virkning i sag om vedtagelse af nyt vandløbsregulativ for Skovåen	24/03563
30.06.2025	Stadfæstelse med ændring af påbud om fjernelse af træer og rodsikring ved rørlagt vandløb i Rudersdal og Furesø kommuner	21/06163
27.05.2025	Stadfæstelse af afgørelse om nedklassificering af vandløbet Limrenden	20/04246
14.05.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afvandingsforhold ved ridebane i Hillerød Kommune ophævet og hjemvist	21/13735
11.04.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om omlægning af vandløb i Varde Kommune	20/14482
08.04.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om hævning af [Vejnavn 1] i Viborg Kommune	20/12440
26.03.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende genetablering og vedligeholdelse af rørlagt vandløb - manglende oplysning af sagen	21/07312
25.02.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om drænforhold i Varde Kommune ophæves og hjemvises	20/08904
20.02.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om nedklassificering af Hagegrøft med Tilløb	20/14186

07.01.2025	Stadfæstelse af afslag på genopretningspåbud vedrørende dræn i Randers Kommune	20/07226
07.01.2025	Ophævelse af tilladelse til pumpelag og vandløbsregulering på grund af manglende VVM-screening	20/08409 og 20/08410
02.10.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om overholdelse af vilkår i tilladelse til etablering af vådområde ved Skals Å	22/08222
27.08.2024	Ophævelse af tilladelse til restaurering af Gudenåen ved Bredvad Sø som følge af ny projektkendelse	22/04758
31.05.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om privat vandløb på matr. nr. [M1] og [M2] Stavreby By, Jungshoved	19/08961
27.05.2024	Stadfæstelse af Aalborg Kommunes afgørelse om restaurering af Østerå	23/07549
08.05.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afslag på at ophæve opsættende virkning i sag om tilladelse til restaurering af Gudenåen	24/03101
26.04.2024	Stadfæstelse af afgørelse i sag om omlægning af rørlagt delstrækning af Kommunevandløb	19/08337
13.02.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om rørlægning af privat vandløb i Lemvig Kommune	19/07097
06.02.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse af tilladelse til regulering af vandløb	22/15622
15.12.2023	Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om sløjfning af stenkastning og hofde ved Tude Å	21/09226
15.12.2023	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om lovliggørende tilladelse til vandløbsreguleringsprojekt	21/11989
14.12.2023	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om nedklassificering af Ravnebjergafløbet	19/09203
13.12.2023	Afgørelse om klassificering af rørledning som vandløb i Svendborg	20/13117, 20/13118, 20/13119
05.10.2022	Miljø- og Fødevareklagenævnets afvisning af klage over Varde Kommunes afgørelse om drænarbejde	22/07211
30.11.2021	Ophævelse og hjemvisning af afgørelse om tilladelse til etablering af højspændingskabel under vandløb grundet manglende hjemmel for vilkår	21/08444
08.10.2021	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om rørlægning af vandløb	19/03838
06.07.2021	Afgørelse om ophævelse og hjemvisning vedrørende vedligeholdelse og beplantning af privat drænledning	19/04882
31.05.2021	Ulovligt vandløbsregulativ førte til ændring af afgørelse om vedligeholdelse	20/08928
10.06.2020	Afgørelse om vedligeholdelse af Sønderå - manglende dokumentation og kommunal kompetence	19/00351

17.04.2020	Ophævelse af fællesregulativ for Værebros Å-systemet	18/05717, 18/06663, 18/06664 og 18/06666
14.04.2020	Miljø- og Fødevareklagenævnets afvisning af klage vedrørende udgiftsfordeling for vedligeholdelse af privat vandløb	20/03478
05.02.2020	Klage over påbud om genåbning af vandløb i Jammerbugt Kommune	19/08958
07.02.2019	Ændring af afgørelse om vedligeholdelse af Åkær Å	NMK-43-00747
21.12.2017	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om påbud vedrørende vedligeholdelse af rørlagt vandløb	NMK-43-00557
06.12.2017	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om renovering af drænledning og brønd	NMK-43-00619
28.09.2017	Stadfæstelse af tilladelse til vandløbsrestaurering af Tilløb til Sønderskov Bæk	NMK-43-00677
13.07.2017	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om afslag på påbud om oprensning af skovgrøft på [matrikel1]	NMK-43-00569
VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
06.11.2020	Politiets og kommunens roller ved anlæg af vejbumpe på private fællesveje i landzone	20_14482
18.08.2020	Afvisning af klage over påbud om istandsættelse af privat fællesvej og udgiftsfordeling	20_07226